

Župnija
Ljubljana Sveti Križ

oznanila

“Saj ste vendar živi kamni!” (1 Pt 2,5)

julij–avgust ■ 2022

Svetniška kandidatka Magdalena Gornik

*S*te že slišali za gorniško Lenčko? Gorniška Lenčka, Magdalena Gornik je bila žena, v kateri je Božje oko našlo svojo izvoljenko. Žena, ki je svoje življenje in svoje trpljenje posvetila Bogu, žena, ki je živela za druge, molila za druge in se darovala za druge. Rojena je bila 19. julija 1835 v vasi Janeži kot tretji od sedmih otrok v preprosti kmečki družini. Še isti dan je bila krščena v cerkvi Marije Snežne na Gori pri Sodražici. Bila je povsem običajna deklica. Staršem je rada pomagala pri delu, do ljudi je bila prijazna in ljubezniva. Rada je bila v družbi svojih vrstnic.

Že kot otrok je gojila posebno ljubezen in spoštovanje do Jezusa v Najsvetejšem zakramentu. Bog pa je v njeno življenje posegel na poseben način. Spomladi leta 1847, ko je bila stara 12 let, jo je mati poslala na njivo po krmo za prašiče. Ko se je približala njivi, je pred seboj zagledala neznano ženo, ki se ji je po prisrčnem pogovoru predstavila kot Jezusova mati in mati vseh ljudi. Poučila jo je, naj Jezusa ljubi, kolikor more, in mu daruje vsako delo.

Tako se je začelo Magdalenino mi-

stično življenje. Kar 47 let je živela brez vsake zemeljske hrane, se hranila z »nebeškimi zrnici«, nosila na svojem telesu znamenja Kristusovih ran (stigme), doživljala posebne izraze Božje naklonjenosti, zamaknjenja in videnja ter imela nenavadne darove. Ljudje od blizu in daleč so že od leta 1848 dalje prihajali gledat, kaj se dogaja na Gori. Potrdilo se je, kar je Magdalena ob pojavu letečih mravelj pojasnila Božja mati: pojav je bil znamenje, »da bo na Goro prihajalo toliko romarjev kot mravelj, in blagor tistim, ki bodo v to verjeli«.

Magdalena Gornik je umrla 23. februarja 1896. Napovedala je, da bo med ljudmi znova zaživela šesti rod po svoji smrti, torej približno čez sto let. Takrat bo uslišanih vse več ljudi, ki se bodo v težavah s prošnjami obračali nanjo. Na njeno priprošnjo so se uslišanja že začela dogajati.

Gora pri Sodražici je z Magdaleno Gornik postala milostna. Tako pravijo ljudje, ki priromajo h gorniški Lenčki. Že velikokrat je bilo slišati obiskovalce, da se tukaj »čuti« neka posebna »energija«. Da bo Gora kraj milosti, je po

pripovedovanjih napovedala že Magdalena.

Na Goro sem priromala tudi jaz in tukaj, v vasici Kržeti nad cerkvijo na Gori, sem poročena že več kot 30 let. Na začetku sem se čudila – vsakokrat, ko sem obiskala pokopališče, so bili ob njenem grobu ljudje. Pogosto nepoznani ljudje, ki so prišli od daleč. Vedno je bila prižgana kakšna svečka. Nisem se mogla dovolj načuditi, čemu in zakaj romajo, kje so izvedeli zanj, saj med domačini o njej ni bilo veliko slišati. Očitno niso prihajali le zaradi krasnega razgleda. Počasi pa sem se tudi sama z obiska Magdaleninega groba vračala navdana z vero, novim upanjem, kot da mi je nekdo vdahnil novo moč in svežo energijo. Kot da me je nekdo »potolažil«, napolnil s spoznanjem, naj le zaupam in se prepustim milosti. Vedno znova sem začutila, kot da je nekdo prevzel del mojega bremena, stiske in nemoči.

Nemalokrat sem od obiskovalcev izvedela, da so bile njihove prošnje uslišane. Tudi v knjigi prošenj in zahval k Magdaleni Gornik sem našla več zapisov uslišanj na njeno priprošnjo. Z vsakim novim dnem sem postajala manjša »nevernica«. Ko se mi zdi, da sama ne bom kos situaciji, se obračam nanjo in moje prošnje so vedno uslišane. Z večjim

zaupanjem in močnejšo vero prejemam vedno večje milosti.

Ko se sprašujem(o), zakaj je Božje oko prav v gorniški Lenčki našlo svojo izvoljenko in zakaj je bila izbrana za takšno poslanstvo, je odgovor enak kot na vprašanje, zakaj za šopek utrgamo ravno najlepši cvet. Zato ker je najlepši, najlepših barv, najbolj dehteč ... Le s takšnimi cvetovi lahko naredimo najlepši šopek. Očitno je bila tudi Magdalena izbrana za tako služenje, ker je bila najlepši cvet. In ta cvet je bil izbran in »žrtvovan« za nas! Ko je nebeška Mati Magdaleno ob videnju vprašala, komu bo izročila svoje delo in trpljenje, ji je brez premišljevanja odgovorila, da Jezusu, čeprav se

je zavedala, da pot ne bo lahka, da bo strma in trnjeva. Naj nam bo to v spodbudo in motivacijo. Če je Lenčka vse preizkušnje, ki si jih ni moč niti predstavljati, zmogla tako mirno prenašati, jih bomo z Božjo pomočjo zmogli tudi mi. Vztrajajmo in zaupajmo, da nam bo nekoč vse poplačano.

Njeni izbojevani boji, tudi še tako težko doumljivi, naj nam bodo zgled, naj nam dajo pogum in moč v boju in trpljenju. Ne pozabimo na njene besede: »Pojdite, pojdite, ljube duše, po tej ozki poti, ki jo

je Jezus zapovedal ... ostra je pot, strašno težka, pa vendar je duša tako vesela, ko gre po njej, vesela je, ko se spomni na Jezusa.«

Zato, dragi bralec, poromaj kdaj na Goro in obišči njen grob z napisom: »Blagor njim, ki so čistega srca, ker oni bodo Boga gledali.«

Ob obletnici Magdalenine smrti februarja 2022 se je začel uradni postopek za njeno beatifikacijo. Cerkev je za njenega postulatorja imenovala msgr. Francija Petriča.

Andreja Arko

Fotografija Gornikove domačije

Moj vstop v katoliško Cerkev

M

mati Terezija je nekoč poudarila, da je smisel našega življenja zavedanje, da nas Bog ni postavil na ta svet zato, da bi bili uspešni, ampak zato, da bi mu bili zvesti. Ne glede na to, kar že počnemo v svojem posvetnem življenju, naj gre za najbolj kompleksna ali pa najbolj enostavna, vsakdanja opravila, je naš glavni smisel – lahko bi rekli naš skupni imenovalec – to, da smo iz dneva v dan zvesti Bogu in seveda hkrati predani delu in nalogam, ki so pred nas postavljene iz dneva v dan in jih opravljamo po svojih najboljših močeh.

V zadnjem času po prejemu zakramenta svete birme veliko premišljujem o pomembnosti in zavezanosti k temu temeljnemu življenjskemu poslanstvu.

Moj prehod iz posvetnega življenja v katoliško vero je bil dolgotrajen in na trenutke tudi naporen proces, ki je potekal po bolj in manj zavitih poteh, morda pa je bil celo podoben tistemu, kar je v svojem znamenitem delu Izpovedi opisal sv. Avguštin. Kot marsikdo pred menoj sem taval po poteh, na katerih je v ospredju avantgardni, pogojno modern, eksotičen in spiritualističen duh Vzhoda. Ta vzhodnjaška ezoterika je v res-

nici bolj spominjala na udobje brezskrbnih počitnikovanj v daljnih deželah, z občutki, ki jih taka dopustovanja ponujajo. Občutek vznepenosti in brezskrbnosti oz. pobeg iz vsakdanjih težav v iluzije toplih krajev, kar je še vedno všečno za prenekaterega zahodnjaka, programi joge v vsakdanjem življenju in zen budistične dihalne vaje ter reševanje paradoksalnih ugank – vse to je omrežilo mojega študentskega duha v tistih zgodnjih letih.

S starostjo sem čedalje bolj dobival občutek, da poleg stvarnega, fizično otipljivega in na logiki utemeljenega obstaja še nekaj onostranskega, božjega in absolutnega. Z leti sta začela izpuhtevati tudi mladostna naivnost in tisti brezбриžni občutek neranljivosti. Namesto trdnih odgovorov o smislu našega bivanja so nastajala nova vprašanja in hkrati razočaranja, saj so eksotične duhovne prakse in vaje navkljub svoji navidezni simpatičnosti in igrivosti vzpostavljale jasno hierarhično strukturo, ki je ločevala poklicane od nepoklicanih, ker je bila temeljna doktrina teh verovanj kastni sistem in s tem razločevanje posameznikov, ki jim je že vnaprej dodeljena vloga

v tem življenju. To doktrino, ki je hkrati temeljni razlog za sedanje bolj ali manj bedno stanje družb in držav vzhodnega, tretjega sveta, naiven, nekritičen in »pobega pred življenjem« želan evropski človek začuda povsem spregleda. Temeljno rešitev in popoln odgovor glede unikatnosti in vrednosti vsakega posameznika pred Božjim obličjem sem našel šele s poglabljanjem v krščanstvo, v katoliško vero. Troedini Bog obravnava vsakega najmanjšega posameznika z enako vnemo, ljubeznijo in skrbnostjo, za to ni potrebna nobena fizična »natreniranost«, noben doktorat, nobena zasluga, nobeno bogastvo. V tem pogledu in

v Božjih očeh sta enaka tako pastir na paši kot mogotec, ki z lastnimi sredstvi gradi katedralo.

Kristus je z ustanovitvijo svete Cerkve izpolnil Božji načrt, da ustanovi Božjo skupnost, ni pa imel v načrtu atomiziranega in iz skupnosti izločenega posameznika, ki je v strahu pred smrtjo in ciničnem odnosu do sodobnega bivanja prepuščen samemu sebi in nič.

Da bi izšel iz te pasti, sem se v tem letu v popolnosti pridružil sveti katoliški Cerkvi in se odpovedal dosedanjim zablodam.

Dejan Breznik

Katehumenat 2022

*K*atehumenat ali spoznavanje krščanstva za odrasle je namenjen vsem, ki želite iz prve roke izvedeti kaj več o krščanstvu, o katoliški veri, o Jezusu ali pa bi radi prejeli zakramente.

Prvo srečanje bo **v četrtek, 13. oktobra, ob 20.00** v veroučnih učilnicah (Na Žalah 2). Srečanja bodo ob četrtnih do junija 2023. Prijave in informacije: ljubljana-sveti-kriz@rkc.si ali 040 505 270.

Svojih otrok ne bom utrujala s čezmernimi molitvami. Nasprotno, prizadevala si bom, da jim bo pobožnost prijetna. Veselje do nje bom črpala iz kratkih molitvenih vzlikov: »Hvala, Gospod!«, »Varuj me!«, »Varuj moja usta pred obrekovanjem!«

(Conchita Cabrera de Armida)

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI

ponedeljek, torek, četrtek in petek
od 17.00 do 17.45

Pričakujemo ...

PETEK, 1. JULIJ

- prvi petek, obhajanje bolnikov po domovih
- od 20.00 do 22.00 adoracija

TOREK, 5. JULIJ

sveta Ciril in Metod, slovanska apostola in
sozavetnika Evrope, slovesni praznik

SREDA, 20. JULIJ

ob 18.00 sv. maša v Tomačevem ob godu sv. Marjete

NEDELJA, 24. JULIJ

- Krištofova nedelja: po svetih mašah blagoslov vozil za srečno vožnjo
- v Tomačevem praznovanje ob godu zavetnice svete Marjete: sveta maša ob 8.00, sledi pogostitev

PETEK, 5. AVGUST

- prvi petek, obhajanje bolnikov po domovih
- od 20.00 do 22.00 adoracija

PONEDELJEK, 15. AVGUST

Marijino vnebovzetje, slovesni praznik: svete maše
ob 8.00 in 10.00, v Tomačevem ob 8.00

PON.–PET., 22.–26. AVGUST

oratorij za otroke, prijave do 15. avgusta

**PONEDELJEK-PETEK,
29. AVGUST–2. SEPTEMBER
PONEDELJEK, 5. SEPTEMBER**

vpis k verouku: vsak dan od 17.00 do 18.00 v
veroučnih prostorih (vhod z župnijskega dvorišča)
začetek verouka

OBIŠČITE NAŠO SPLETNO STRAN

www.ljubljana-sveti-kriz.si

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ

Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

ljubljan-sveti-kriz@rkc.si

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Helena Reberc

LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar

FOTOGRAFIJA: Simon Nardin, splet

URNIK SVETIH MAŠ

NEDELJE: 8.00 in 10.00, Tomačevo 8.00

DELAVNIKI: 19.00

SOBOTE: 19.00

SPOVEDOVANJE

NEDELJE: 7.30–7.50 in 9.30–9.50

DELAVNIKI: 18.30–18.50

SOBOTE: 18.30–18.50